రాధ సాహసం

టెంపోరావ్

క్యాంపౌండులో షామియానా వేస్తున్నారు. కోటీశ్వరుడు రామోజీరావు సమీపంలో నిలబడి అంతా చూస్తున్నాడు.

యాజ్డీ మోటర్ బైక్ మీద ఒక యువకుడు అక్కడకొచ్చాడు. మెల్లిగా అడుగులు వేస్తూ అతడు రామోజీరావు ముందుకు వచ్చాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" అడిగాడు రామోజీరావు.

అతడు మాట్లాడలేదు. ఒక ఫోటోను అతడికి ఇచ్చాడు.

"ఆ ఫోటో చూడండి. అందులో నేనూ వున్నాను" అన్నాడతను.

రామోజీరావు ఫోటో వంక చూసి వులిక్కిపడ్డాడు. అతడి కూతురు మరెవరితోనే నగ్నంగా వుంది!

ఇద్దరూ పక్క పక్కనే పడుకొని వున్నారు.

"ఈ ఫోటో నీకెలా వచ్చింది?"

"మీ కూతురు అలా వున్న సమయంలో ఫోటో

తీశాను" అన్నాడతను.

"నీకేం కావాలి?" అడిగాడు రామోజీరావు.

"మీరు నాకు లక్ష రూపాయిలు యివ్వాలి. అది యివ్వకపోతే యీ ఫోటో పెళ్ళికొడుక్కి వెళ్తుంది" అన్నాడతను.

రామోజీరావు అతడివైపు సూటిగా చూశాడు.

"ఈ ఫోటో వాళ్ళకు పంపొద్దు. నేను నీకు కావల్సిన డబ్బు యిస్తాను" అన్నాడతను.

ఆ యువకుడు మాట్లాడలేదు. రామోజీరావు అతడి వైపు చూశాడు.

"నీకు ఎలా యివ్వాలి?"

"రేపు ఐదింటికి బీచ్ కి రండి. గాంధీ విగ్రహం వుందిగా, అక్కడ నిలబడండి. నేను అక్కడికొస్తాను. లక్ష రూపాయిలు నా కివ్వండి. నెగటివ్ లతోసహా యీ ఫోటోలు మీకు నేను యిచ్చేస్తాను" అన్నాడతను.

"లక్షా నీకిస్తాను" అన్నాడు రామోజీరావు.

అతడు మోటర్ బైక్ మీద వెళ్ళిపోయాడు. రామోజీ రావు అక్కడ పచార్లు చేస్తున్నాడు.

తన కూతురు మోహిని గురించి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. ఆమెతో మాట్లాడి అతనెవరో కనుక్కోవచ్చు. కాని అదతనికి యిష్టంలేదు.

తన కూతురు ఏదో తప్పుచేసి వుండొచ్చు. ఆమె చేసింది తనకు తెలుసని ఆమెకు తెలియకూడదు!

కోటీశ్వరుడైన రామానందరావు కొడుకు మోహన్ ఆమెను పెళ్ళాడబోతున్నాడు. ఆ పెళ్ళికి మంత్రులు, వున్నత ఉద్యోగులు, ప్రముఖులు యెందరో వస్తారు. ఈ సమయంలో తన కూతురి భవిష్యత్తుకు యెవ్వరూ అడ్డు

పడకూడదు. తండ్రిగా అతడా మెను కాపాడాలి!

రామోజీరావు సమీపంలో వున్న తన సెక్రెటరీని పిల్చాడు. నలభై ఏళ్ళ మహేష్ అతని దగ్గర కొచ్చాడు.

"ఏమిటి సార్?" అడిగాడతను.

పరధ్యానంగా వున్న రామోజీరావు మాట్లాడలేదు. సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"మీరు నన్ను పిల్చారా, సార్!"

"అవును, పిల్చాను. మిస్టర్ బులెట్ కు ఫోన్ చేసి వెంటనే వచ్చి నన్ను కల్సుకోమను" అన్నాడు రామోజీరావు.

"అతడింకా శ్రీలంక నుంచి రాలేదేమో!"

"వచ్చాడో లేదో కనుక్కో.. రాకపోతే శ్రీలంకలో వున్న అతడిని కాంటాక్టు చెయ్యి. వెంటనే యిక్కడకు రమ్మను. ఎంత ఖర్చయినా ఫరవాలేదు. అతడిక్కడకు రావాలి. నన్ను కల్సుకోవాలి. తెలిసిందా?"

"తెలిసింది, సార్."

సెక్రటరీ మహేష్ ముందు హాల్లోకి పరుగెత్తాడు.

రామోజీరావు మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు. అతడి మెదడులో ఆలోచనలు సాగుతున్నాయి. తనని మోసం చేసి డబ్బు గుంజుకున్న వాళ్ళు ఎక్కువకాలం బతికుండరు. ఆ ఫోటోను తనకిచ్చిన వ్యక్తికి తను బుద్ధి చెప్పాలి!

2

ఒంటి గంట దాటింది. రామోజీరావుకి యెదురుగా సూటులో వున్న వ్యక్తి కూర్చుని వున్నాడు.

పొడుగ్గా, బలంగా వున్నాడతను. అమెరికన్ క్రాపు. చురుకైన మనిషి.

అతడి వంక రామోజీరావు నవ్వుతూ చూశాడు.

"నన్నో వ్యక్తి బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు. ఇవాళ సాయంత్రం ఐదింటికి నేను అతడికి లక్ష రూపాయిలు యివ్వబోతున్నాను."

"ఇవ్వకండి. ఆ రాస్కెల్ని నేను పట్టుకుంటాను. బ్లాక్ మెయిలర్ కి మనం లొంగకూడదు!" అన్నాడతను.

రామోజీరావు వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు.

"మిస్టర్ బులెట్, అతడికి లొంగే మనిషిని కాను నేను. డబ్బిచ్చి తాత్కాలికంగా అతడి నోరు మూసేస్తున్నాను. నేను డబ్బిచ్చే సమయంలో నువ్వు అక్కడ వుండాలి!"

"ఎక్కడ?"

"గాంధీ విగ్రహం దగ్గర, బీచ్ లో!"

"వుంటాను."

"అతడిని గురించి అంతా కనుక్కో. అంతా తెలిశాక అతడిని ఏం చేయాలో నేను చెప్తాను" అన్నాడు రామోజీరావు.

బులెట్ అతడివైపు సూటిగా చూశాడు.

"ఏ విషయంలో అతడు మిమ్మల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు?"

"అది నేను యెవరికీ చెప్పదల్చుకోలేదు."

"మీరు చెప్పవలసిన అవసరం లేదు లెండి" అన్నాడు బులెట్,

"గుడ్, సరిగ్గా ఐదింటికి నువ్వు అక్కడ వుండాలి."

"వుంటాను."

"ఎల్లుండి మా అమ్మాయి మోహిని పెళ్ళి. ఆ పెళ్ళికి నువ్వు తప్పక రావాలి."

"మీ యిన్విటేషన్ అందింది. తప్పకుండా వస్తాను"

అన్నాడతను.

రామోజీరావు తన సెక్రెటరీని పిల్చాడు. మహేష్ గదిలోకి వచ్చి వినయంగా అతడి ముందుకు నడిచాడు.

"రెండు గ్లాసుల్లో షేంపేన్ పట్రామని బార్ ట్రూమ్ లింగూతో చెప్పు!"

"యస్సార్."

మహేష్ వెళ్ళిపోయాడు. తన జేబులోంచి నోట్ల కట్టలుతీసి అతడు బులెట్ కి యిచ్చాడు.

"యాభై వేలు, ఖర్చులకు వుంచుకో!"

మౌనంగా ఆ కట్టలను బులెట్ తన పాంటు జేబులో పడేసుకున్నాడు.

యూనిఫామ్‌లో వున్న లింగూ ట్రేలో రెండు పెద్ద గ్లాసులు పెట్టి తెచ్చాడు. ఇద్దరూ గ్లాసులను అందు కున్నారు. లింగూ వెళ్ళిపోయాడు.

"మిస్టర్ బులెట్, లెటస్ డ్రింక్ షేంపేన్ ఫర్ సక్సెస్! నా రక్తాన్ని పీల్చే దోమలను నలిపి చంపడ మంటే నాకెంతో సరదా" అన్నాడు రామోజీరావు.

బులెట్ విచిత్రంగా నవ్వాడు. గ్లాసులోని షేంపాన్ని గడగడ తాగేసి సోఫాలోంచి లేచాడు.

రామోజీరావుతో కరచాలనంచేసి బులెట్ బయటకు వేగంగా అడుగులు వేశాడు.

తన జేబులో వున్న ఫోటోను రామోజీరావు మెల్లి గా బయటకు లాగాడు. మరోసారి పరీక్షగా ఫోటో వైపు చూశాడు.

మంచం పక్కనే వున్న కుర్చీమీద ఆమె చీర, పావడా, బ్రాసియర్, జాకెట్ వగైరా పడున్నాయి.

మోహిని యిలా ఒక దుర్మార్గుడికి లొంగిపోతుందని

తను ఎన్నడూ అనుకోలేదు. ఈ ఫోటోవైపు మోహన్ ఒక్కసారి చూస్తే చాలు తను చేసిన పెళ్ళి యత్నాలన్నీ వృధా అయిపోతాయి.

అతడు సిగరెట్ లైటర్ని నొక్కాడు. పైన మండు తోంది. ఫోటోను ఆ మంటలో కాల్చేశాడు. ఫోటో కాలి నల్లటి మసయింది. దాన్ని యాష్ట్రేలో పడేశాడు.

"సార్!" అన్నారెవరో వెనుకనుంచి.

రామోజీరావు తృళ్ళిపడ్డాడు. పక్కకు తిరిగి చూశాడు. సెక్రెటరీ!

"మీకోసం పోలీసు కమీషనర్ కెంట్ వచ్చారు" అన్నాడతను.

"బాత్రూమ్‌లో కూర్చోమను. వస్తున్నా" అని అతడు లేచాడు.

3

నాలుగు నోట్లకట్టలను అతడు గ్రాఫ్ పేపరులో పాక్ చేసి టేప్ కట్టాడు. టైమ్ చూశాడు. నాలుగూ నలభై ఐదు అయింది.

అతడు కిందకు దిగి హాల్లో నుంచి బయటకు నడిచాడు. ముందు వరండామీద నిలబడి వున్న కోమల అతడివైపు నవ్వుతూ చూసింది.

కోమల అతడి భార్య. మోహిని తల్లి!

"ఎక్కడికిప్పుడు? పురోహితుడు వస్తారు" అందామె.

"నేను కాస్సేపట్లో వచ్చేస్తాను. నేను వచ్చేదాకా ఆయన్ని కూర్చోమను" అన్నాడతను.

డ్రయివర్ డాడ్జికారు తలుపును తెర్చి పట్టుకున్నాడు.

"నేను ఫియట్‌లో వెళ్తాను. నువ్వు రానక్కరలేదు" అన్నాడతను.

ఫియట్ లో కూర్చుని, తలుపు మూసి అతడు కారును పోనిచ్చాడు. మెయిన్ గేటు దగ్గర కాపలా వున్న ఇద్దరు గూర్ఖాలు అతడికి శాల్యూట్ యిచ్చారు.

మెయిన్ రోడ్డమ్మట కారు దూసుకుపోయింది.

బీచ్ రోడ్డు వారగా అతడు కారు ఆపాడు. టైమ్ చూసి అతడు సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ పీలుస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు.

కొంచెం దూరంలో స్కూటర్ పక్కనే నిలబడి వున్న బులెట్ ఆకారం అతడికి అగుపించింది.

బులెట్ మాటులో లేడు. మారు వేషంలో వున్నాడు. మెకానిక్ లా వున్నాడు. అతడు ధరించిన పాంట్, స్లాక్ మీద గ్రీస్ మరకలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. అతడు ముందున్న స్కూటర్ని పరీక్షిస్తున్నాడు.

రామోజీరావు టైమ్ చూశాడు. సరిగ్గా ఐదు అయింది. పాకెట్ తీసుకుని అతడు కిందకు దిగాడు. సమీపంలో వున్న గాంధీ విగ్రహం ముందుకు నడిచాడు. విగ్రహం వైపు చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

ప్రఖ్యాత శిల్పి దేవీప్రసాద్ రాయచౌదరి సృష్టించిన శిల్పమది! దూరం నుంచి సముద్రపు హోరు వినపడ్తోంది. ఆకాశంలో గాలిపటాలు ఎగురుతున్నాయి.

“తెచ్చారా?” అన్నారెవరో.

తను వచ్చిన పని గురించి తాత్కాలికంగా మర్చిపోయిన రామోజీరావు వెనక్కు తిరిగాడు. తనకు ఫోటో యిచ్చిన మనిషి వైపు చూశాడు.

తన చేతిలోని పాకెట్ ను అతడికి యిచ్చాడు.

“అందులో లక్ష రూపాయిలు వున్నాయి. కావలిస్తే లెక్క పెట్టుకో!”

"మీలాంటి పెద్దల్ని నమ్ముతున్నాను" అని అతడు ఒక కవరును రామోజీరావుకి యిచ్చాడు.

"అందులో ప్రింట్లు, నెగెటివ్స్ వున్నాయి. నా దగ్గర యింకేమీ లేవు. అన్నీ మీకిచ్చేశాను" అన్నాడతను.

రామోజీరావు వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు.

"నీ మాటలు నేను నమ్మను. అన్నీ నాకిచ్చేస్తే, నేనిచ్చిన పాకెట్‌లో డబ్బు లేకపోతే ఏం చేస్తావు?"

"మీది పెద్ద బుర్ర. ఒక సెట్ ప్రింట్లు నా దగ్గర వుంచుకున్నాను."

"వుంచుకొని వుండాలని నాకు తెలుసు."

"ఈ పాకెట్‌లో అంతా సవ్యంగా వుంటే ఆ ప్రింట్లను నేను కాల్చి పారేస్తాను" అన్నాడతను.

"మిస్టర్, వెంటనే వాటిని కాల్చి పారేయి! మరో సారి నా దగ్గరకు యీ విషయమై రాకు!"

"రాను" అన్నాడతను.

క్షణకాలం అతడు రామోజీరావువైపు చూశాడు.

"మళ్లా మనం కల్సుకోం. మీ అమ్మాయి నాకు చాలా ఆనందాన్ని యిచ్చింది. నానుంచి చాలా ఆనందాన్ని పొందింది."

"అదంతా నాకు అనవసరం."

"అంత చలాకీ అయిన కూతుర్ని కన్నందుకు తండ్రిగా మీరు గర్విస్తారని చెప్తున్నాను" అని అతడు వెళ్ళి పోయాడు.

"ఎంత పొగరు రాస్కెల్ కి!" అని లోలోపల అనుకుంటూ రామోజీరావు తన కారు వైపు నడిచాడు.

తను పాకెట్ యిచ్చిన యువకుడు పద్మినీ కారులో వెళ్ళిపోవడం అతడు గమనించాడు.

ఆ కారు వెనకనే వెళ్ళింది బులెట్ స్కూటర్. పద్మినీ కారు వేగంగా పోతోంది. వెనకనే వెళ్తోన్న పాత మోరిస్ కారు వెనక పోనిస్తాడు బులెట్ తన స్కూటర్ని.

అరగంట పైగా పద్మినీ కారు కదుల్తూనే వుంది. వెస్టు అన్నా నగర్ లో ఒక కాంపౌండులోకి ఆ కారు ప్రవేశించింది.

చిన్న మేడ. ముందు గేటు తెరిచే వుంది. మేడ ముందు కారు ఆగింది. కారులోని వ్యక్తి పాకెట్ తీసుకుని లోపలకు వెళ్ళాడు.

గేటు కెదురుగా రోడ్డువారగా స్కూటర్ ఆపి ఇంజన్ని పరీక్షిస్తూ వుండిపోయాడు బులెట్. ఆ రోడ్డు పేరును, ఇంటి నంబర్ని అతడు గుర్తుంచుకున్నాడు. టెలిఫోన్ తీగలు ఆ మేడవైపు వెళ్ళాయి. ఆ యింట్లో టెలిఫోన్ వుండి తీరాలి!

గంటపైగా యింజన్ని రిపేర్ చేస్తున్నట్లు నటిస్తూ బులెట్ అక్కడే వున్నాడు. పై కిటికీలోంచి కారు లోంచి దిగిన వ్యక్తి ఓసారి అతడివైపు చూసి వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. స్కూటర్ మెకానిక్ లు అలా అనేకచోట్ల పట్నంలో కనిపిస్తూ వుంటారు.

బులెట్ సిగరెట్ వెలిగించాడు. రోడ్డు లైట్లు వెల్గుతున్నాయి. పాంటు జేబులో వున్న బుడ్డీలోంచి కొంత రమ్ తాగేశాడు. పొగ వదుల్తూ మేడవైపు చూశాడు.

పై గదుల్లో కింద భాగంలో లైట్లు వెల్గుతున్నాయి. కాని యెవ్వరూ కనబడ్డంలేదు.

స్కూటర్ని అక్కడ వదిలేసి సమీపంలో వున్న సిగరెట్ షాపుకు నడిచాడతను.

కొట్టతనివైపు నవ్వుతూ చూశాడు. ఒక చార్మినార్

పాకెట్ లోని డబ్బు యిచ్చాడు.

"చిల్లర లేదు" అన్నాడు కొట్టతను.

"వుంచుకో. ఈ పక్కకు వచ్చినపుడు నాకు తర్వాత యివ్వొచ్చు" అన్నాడు బులెట్.

ఆ మాటలు విని కొట్టతను సంతోషించాడు.

"ఆ మేడలో ఎవరుంటున్నారు?"

"వాడెవడో నాకు తెలియదు. కారులో వెళ్ళి వస్తూ వుంటాడు. చక్కటి ఆడపిల్లలు అతడితో వస్తూంటారు. సినిమా నిర్మాతేమో!" అన్నాడు కొట్టతను.

"సినిమా స్టారేమో!" అన్నాడు బులెట్.

మరెవరో వచ్చారు. బులెట్ తన స్కూటర్ వైపు నడిచాడు. టైమ్ చూశాడు. ఎనిమిది కావస్తోంది.

అతడు యింట్లోంచి మళ్ళా బయటకు వస్తాడా, రాడా? పద్దాకా చూసి వెళ్ళిపోవాలని బులెట్ నిశ్చయించుకున్నాడు.

స్కూటర్ యింజన్ని రిపేరు చేస్తున్నట్లు నటిస్తూ బులెట్ ఆ మేడ కెదురుగా రోడ్డుమీద పడిగాపులు కాస్తూ వుండిపోయాడు.

4

తొమ్మిది దాటింది. సమీపంలో వున్న మందుల షాపులోకి నడిచాడు. రిసీవర్ ఎత్తి ఒక నంబరు తిప్పాడు.

"హలో, మహేష్!" అందో కంఠం.

"బులెట్ హియర్! రామోజీరావుగారితో మాట్లాడాలి."

"వుండండి, ప్లీజ్."

కాస్సేపట్లో రామోజీరావు కంఠం అటువైపునుంచి వినబడింది.

"మిస్టర్ బులెట్, వాట్ న్యూస్?"

"అతడి యిల్లు కనుక్కొన్నాను. అతడి యింటిముందు యింతవరకూ వున్నాను. అతడు యింకా యింట్లోనే వున్నాడు."

"ఏడు తర్వాత అతడు నాకు ఫోన్ చేశాడు."

"ఏం చెప్పాడు?"

"అది నేను చెప్పలేను" అన్నాడు రామోజీరావు.

ఏడు తర్వాత తనకు ఫోన్ చేసి అతడు మాట్లాడాడు.

"మీరిచ్చిన డబ్బు సరిగ్గా వుంది. నా దగ్గరున్న ప్రింట్లను యిప్పుడే కాల్చేశాను" అన్నాడతను.

"గుడ్! నా దగ్గరకు డబ్బుకోసం మళ్ళా రాకు!"

"రావలసిన అవసరం వుండదనే నా నమ్మకం" అని అతడు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

"మీరక్కడే వున్నారా?" అడిగాడు బులెట్.

"వున్నాను" అన్నాడతను.

"అతడి నివాసం తెలుసుకున్నానుగా, యిటుపైన అన్నీ కనుక్కుంటాను" అన్నాడు బులెట్.

"విష్‌యు సక్సెస్!"

బులెట్ రిసీవర్ పెట్టేసి, డబ్బు చెల్లించి బయటకు నడిచాడు. తన స్కూటర్ వైపు వేగంగా నడిచాడు.

మేడమీది లైట్లు ఆరిపోయాయి. అతడు నిద్ర పోతున్నాడా? కాస్సేపట్లో కారు గేటుదాటి బయట కొచ్చి ఆగింది.

"యూ మెకానిక్?" పిల్చాడు కారులో కూర్చున్న వ్యక్తి.

బులెట్ భుజాలు ఎగరేస్తూ కారు దగ్గరకు వెళ్ళాడు. కారులోకి చూశాడు. ఆ వ్యక్తి పక్కనే ఒక యువతి

కార్లో కూర్చుని వుంది.

"ఆ గేటు మూసేయి" అన్నాడతను.

ఇంటి మెయిన్ గేటును బులెట్ మూసేశాడు.

"గుడ్ ఫెలో, ఈ రూపాయి వుంచుకో! టీ తాగు" అన్నాడా వ్యక్తి.

బులెట్ అతడిచ్చిన రూపాయిని తీసుకున్నాడు. కారు రోడ్డుమ్మట దూసుకుపోయింది. వెనకనే యేదో లారీ వెళ్ళింది. లారీ వెనక బులెట్ తన స్కూటర్ని పోనిచ్చాడు.

ఒకచోట పద్మినీ కారు ఆగింది. అతడి పక్క కూర్చున్న యువతి కిందకు దిగింది. కారు వెళ్ళిపోయింది. స్కూటర్ ఆమె పక్కనే ఆగింది.

ఆమె భయపడూ అతడివైపు చూసింది.

"మిస్ ఎక్కడికి కెళ్ళాలి?" అడిగాడతను.

ఆమె ఒక యింటివైపు చెయ్యి చూపించింది.

"అదే నా యిల్లు" అందామె.

"ఆ కారులో వెళ్ళినాయన మంచివాడు. గేటుమూసేనాకు రూపాయి యిచ్చారు. ఒంటరిగా వెళ్తూన్న నీకు ప్రమాదం రాకూడదని పక్కనే స్కూటర్ ఆపాను" అన్నాడతను.

"థాంక్స్. నేను మా యింటికి వెళ్ళగలను. భయం లేదు" అందామె.

ఆమె యిల్లును అతడు గుర్తుంచుకున్నాడు.

"పోతానమ్మా" అని అతడు స్కూటర్ని పోనిచ్చాడు.

ఆ వ్యక్తి కారు మాయమైంది. టైమ్ పది దాటింది. ఇప్పుడు తను చేయగల్గింది యేమీ లేదు.

బులెట్ స్కూటర్ని తన యింటివైపు పోనిచ్చాడు.

కాంపౌండులో స్కూటర్ని ఆపాడు. మిస్ రూప అతడి వైపు పరుగెత్తుకొచ్చింది.

"మీరు లేరని బాబా చెప్పాడు. తప్పక వస్తారనే నమ్మకంతో వున్నాను" అందామె.

"గుడ్, పద" అన్నాడతను.

ఇద్దరూ కిందనున్న హాల్లోకి వెళ్ళారు.

"నువ్వు కూర్చో! నేను స్నానంచేసి వస్తాను" అన్నాడు బులెట్.

"ఈ మారు వేషంలో మీరు చాలా బాగున్నారు" అందామె.

అతడు నవ్వాడు.

"నా అసలు దుస్తుల్లో యింకా బాగుంటాను" అన్నాడతను, లోపలకు వెళ్తూ.

వంటతను బాబా హాల్లో కొచ్చాడు.

"అయ్యగారొచ్చారా?" అడిగాడతను.

"వచ్చారు. స్నానానికి వెళ్ళారు" అందామె.

బాబా నిక్కరులో వున్నాడు. పైన దుస్తులు లేవు. ఛాతీ నిండా బొచ్చు!

"మిస్ రూపా, యివాళ మీరు కూడా యిక్కడ భోజనం చేయండి. మంచి పదార్థాలు!" అన్నాడతను.

"ఆయన వుండమంటే వుంటాను" అందామె.

అరగంట తర్వాత పైజామా, జుబ్బా ధరించి బులెట్ హాల్లో కొచ్చాడు.

"ఇవాళ జేమ్స్‌బాండ్ థండర్ బాల్ చూశాను. గొప్ప ఫిలిం. అది చూసి వెంటనే ఇక్కడకు వచ్చేశాను" అందామె.

ఆమెవైపు అతడు నవ్వుతూ చూశాడు.

16

మిస్ రూపా పదహారేళ్ళ యువతి. పదో స్టేండర్డు చదువుతోంది.

"మిస్ రూపా, యిప్పుడు టైమెంతయిందో తెలుసా?"

"పది దాటింది."

"ఈ పాటికి నీలాంటి అమాయకపు పిల్లలు సుఖంగా నిద్రపోతూ వుండాలి" అన్నాడతను.

"నాకు నిద్ర రావడంలేదు. మీతో ఎంతసేపైనా వుండగలను" అందామె.

"అలా వుండడం నీ ఆరోగ్యానికి మంచిది కాదు. నువ్వు భోజనం చేసి, పడుకోవాలి."

"మీతో తింటాను" అందామె.

తనంటే ఆమెకెంతో ఇష్టం. తనొక జేమ్స్‌బాండ్ అని ఆమె భావిస్తుంది. తనకోసం రోజూ వస్తూవుంటుంది. కాని తను ఆమెను మార్చాలి! నేరస్తులను పట్టుకునే తను నేరస్తుడవకూడదు!

"మనం భోజనం చేశాక నిన్ను నీ యింట్లో వదిలేస్తాను" అన్నాడతను.

ఆమె తలాడించింది. బులెట్ పిలవగానే బాబా పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"డైనింగ్ రూమ్‌లో యిద్దర్కి వడ్డించు" అన్నాడు బులెట్.

బులెట్, మిస్ రూప ఆకలితో తిన్నారు. డిన్నర్ అయ్యాక హాల్లోకి వచ్చారు.

"పదకొండు అవుతోంది. నిన్ను దింపుతాను, పద" అన్నాడతను.

ఆమె సోఫాలోంచి లేవలేదు.

"నేను మిమ్మల్ని వదల్లేను!" అందామె.

ఆమెవైపు సూటిగా చూశాడతను.

"రూపా, నేను ఒంటరివాడిని. ప్రమాదాలతో కూడుకున్న పనినాది. నేను ఏ క్షణంలోనైనా పోవచ్చు. నాకు ఎవ్వరితోటీ బంధా లుండకూడదు" అన్నాడతను.

"అలా అనకండి. మిమ్మల్ని ఎవ్వరూ ఏమీ చెయ్యలేరు. జేమ్స్‌బాండ్‌లా మీరు అందర్నీ ఓడించగలరు" అందామె.

"అదంతా కథల్లో. జీవితం వేరుగా వుంటుంది" అన్నాడతను.

మిస్ రూపాను తీసుకెళ్ళి అతడు కారు ముందుసీటులో కూర్చోబెట్టాడు. పక్కనే కూర్చుని కారును పోనిచ్చాడు.

ఆమె యింటిముందు అతడు కారు ఆపాడు. ఆమెను తీసుకెళ్ళి తల్లికి అప్పగించాడు.

"ఎక్కడకు వెళ్ళావమ్మా? నీ కోసం గాభరాతో ఎదురుచూస్తున్నాను" అంది తల్లి.

"జేమ్స్‌బాండ్ సినిమా చూసి బులెట్ గారి యింటికి వెళ్ళి, భోజనం చేసి వస్తున్నాను. ఆయన పక్కనుంటే నాకు భయం లేదు" అందామె.

"సుందరమ్మగారూ, మీ అమ్మాయి రూప చాలా వుషారయినది. అందుకే తీసుకొచ్చి యిక్కడ వదులుతున్నాను" అన్నాడతను.

"మీకు చాలా థాంక్స్!" అందామె.

వాళ్ళిద్దరికీ గుడ్‌నైట్ చెప్పి బులెట్ తన కారు వైపు నడిచాడు. కారును స్టార్టు చేశాడు. అమాంతంగా రూప కారు పక్కకు పరుగెత్తుకొచ్చింది.

"ఇంటికేనా?"

"అవును" అన్నాడు బులెట్.

"స్వీట్ డ్రీమ్స్" అందామె.

5

కారును రోడ్డువారగా ఆపి, అతడు కూర్చున్నాడు. ఆమె చూపించిన యింటివైపే చూస్తున్నాడు.

అతడు సిగరెట్ పీలుస్తూ టైమ్ చూశాడు. తొమ్మిది దాటింది.

ఆ యింట్లోంచి బ్యూక్ కారు బయటకు వచ్చింది. కారు వెనుకసీటులో నలభైఐదేళ్ళ పెద్దమనిషి కూర్చుని వున్నాడు. అతడామె తండ్రి కావచ్చు! ఆమె ధనవంతుల బిడ్డయి వుండాలి! సందేహంలేదు!

కాస్సేపట్లో ఒక యువతి వయ్యారంగా నడుస్తూ రోడ్డుమీదకు వచ్చింది. అతడి కారు పక్కనుంచి ఆమె వెళ్తోంది.

"మిస్!" పిల్చాడతను.

ఆమె చేతిలో పుస్తకాలున్నాయి. ఆగి ఆమె అతడి వంక చూసింది.

ఆమె వయస్సు పదెనిమిదేళ్ళు వుండొచ్చు.

"నన్ను పిల్చారా?" అందామె అతడి వంక చూస్తూ.

"నేనే పిల్చాను. కారులో కూర్చో! నిన్ను నీ కాలేజి దగ్గర దింపుతాను" అన్నాడతను.

అతడివైపు ఆమె పరీక్షగా చూసింది. చాలా ఆకర్షణీయంగా వున్నాడతను. ఆమె తలుపు తెర్చి ముందుసీటు మీద కూర్చుంది.

అతడు కారును పోనిచ్చాడు. ఆమెవైపు ఓరగా చూశాడు.

"నీ ఫ్రెండు రాలేదా?" అడిగాడతను.

"ఎవరు?" అందామె.

"నిన్న రాత్రి పది తర్వాత నిన్నిక్కడ దింపినతను" అన్నాడు బులెట్.

"అతడు దింపినట్లు మీకెలా తెలుసు?" అందామె.

"నేను నా స్కూటర్ని నీ పక్కనే ఆపాను" అన్నాడతను.

"ఎవడో మెకానిక్ నా పక్కనే స్కూటర్ ఆపాడు" అందామె.

"ఆ స్కూటర్ నాదే. ఆ మెకానిక్ నీ గురించి నాతో చెప్పాడు. అందుకే యిక్కడ వేచివున్నాను."

ఆమె జవాబివ్వలేదు. బయటకు చూస్తోంది. అతడు కారును మెల్లిగా పోనిస్తున్నాడు.

"మా స్నేహం చెడింది" అందామె.

"ఎందువలన?"

"అతడు నన్ను పెళ్ళాడడు. నా లాంటి యువతులతో అతడు ఆటాడుతూ వుంటాడు."

"అతడు ఆడే ఆట ఏమిటి?"

ఆమె తల వంచుకొంది. బులెట్ ఆమె చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

"మిస్, నువ్వు చాలా మంచిదానవు. నిన్ను అతడు మోసం చేస్తే నేను భరించను!"

"అతడు మంచివాడు కాడు. నా కన్యత్వాన్ని దోచుకున్నాడు. నగ్నంగా వుండగా నా ఫోటోలు తీశాడు!"

"ఎందుకు?"

"అతడికది ఆనందంగా వుంటుందన్నాడు. సరే

అన్నాను."

"మీ స్నేహం ఎందుకు చెడింది?"

"పెళ్లి మనం కల్సుకోకపోవచ్చు అన్నాడతను, నన్ను దింపాక. ఎందువలనని నే నడిగాను. మరో పిల్లతో అతడి తలిదండ్రులు పెళ్ళి నిశ్చయం చేసేశారట" అందామె.

"అతడి మాటల్ని నువ్వు నమ్ముతున్నావా?"

"నేను నమ్మకపోతే వచ్చే లాభం యేమిటి?" అందామె.

"నీతో అతడికి యెలా పరిచయమైంది?" ప్రశ్నించాడతను.

"అతడు నా క్లాస్ మేటు మోహినితో తిరిగేవాడు. ఆమె అతడికి నచ్చలేదట. నాతో స్నేహం చేశాడు. చివరకి నన్నూ మోహినిలాగే వదిలేశాడు" అందామె.

కాలేజి ముందు అతడు కారు ఆపాడు. ఆమె దిగింది.

"నీ పేరు?"

"మాలతి" అందామె.

అతడామెకు ఒక కార్డు యిచ్చాడు. ఆ కార్డువైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"మిస్ మాలతీ, నీ ఫ్రెండ్ మూలంగా నువ్వు ఏదేనా కష్టంలో యిరుక్కుంటే నాకు వెంటనే ఆ నంబర్ కి ఫోన్ చేయి!" అన్నాడతను.

"తప్పక ఫోన్ చేస్తాను" అని ఆమె కాలేజివైపు వెళ్ళిపోయింది.

బులెట్ తన కారును వేగంగా ముందుకు పోనిచ్చాడు.

6

మాధవరావు అతడివైపు సూటిగా చూశాడు. "ఎవరు నువ్వు?" అడిగాడతను.

"ఈ ఫోటో చూస్తే నేనెవరో తెలుస్తుంది. ఈ ఫోటోలో వున్నాను నేను" అన్నాడతను.

మాధవరావు అతడిచ్చిన ఫోటోవైపు చూశాడు. ఉలిక్కిపడ్డాడు.

తన కూతురు మాలతి అతడితో నగ్నంగా పరుపుమీద పడుకుని వుంది!

"ఏదో జరిగిపోయింది. నన్ను యిప్పుడు యేం చేయమంటావు?"

"నాకు లక్ష రూపాయలిస్తే యీ ఫోటోలు నెగటివ్‌లతో సహా మీ కిచ్చేస్తాను" అన్నాడతను.

"నీకేం కావాలో నువ్వు చెప్పావు. నేను చెయ్యగలిగింది చేస్తాను" అన్నాడు మాధవరావు.

అతడు వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. అతడి స్కూటర్ తోసుకుంటూ బయటకు వెళ్ళిపోయింది.

మాధవరావు కోపంగా కూతురి గదిలోకి వెళ్ళాడు. ఆమె చదువుకుంటోంది.

"మాలతీ!" పిల్చాడతను.

మాలతి అతడి మొదటి పెళ్ళాం కూతురు. మొదటి భార్య పోయాక అతడు మళ్ళీ పెళ్ళాడాడు. రెండో భార్యకు ఒక కొడుకు. అతడింకా చిన్నవాడు.

"నువ్వు కాలేజికి యెందుకెళ్తున్నావు? చదువుకో డానికా లేక యిందుకా?" అని ఆ ఫోటోను ఆమెవైపు విసిరాడు, ఆ ఫోటోను తీసుకుని దానివైపు చూసి వణక సాగింది.

"యూ డర్టీ బిచ్!" అర్చాడు తండ్రి.

ఏడుస్తూ ఆమె తండ్రివైపు చూసింది.

"అతడు నన్ను మోసం చేశాడు, నాన్నా. ప్రేమించా నన్నాడు. పెళ్ళాడ్తా నన్నాడు" అంది మాలతి.

మాధవరావు దగ్గరకు అతడి రెండో భార్య ప్రమీల వచ్చింది. జరిగినదంతా ఆమెతో చెప్పాడతను. ఆమె మౌనంగా విన్నది. భర్తవైపు అదోలా చూసింది.

"మీరు మీ గదికి వెళ్ళండి. ఈమె విషయం నేను చూస్తాను" అంది ప్రమీల.

భర్త వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

కోపంగా ఆమె సవతి కూతురువైపు చూసింది. "ఇటువంటి వెధవపని యేదో చేసి మా యింటికి అపకీర్తి తెస్తావని నేను భయపడేదాన్ని. ఇప్పుడలాగే అయింది" అందామె.

నేలమీద కూర్చుని మాలతి ఏడుస్తోంది.

"వాడికివ్వడానికి మీ నాన్న దగ్గర డబ్బు లేదు. వ్యాపారంలో యీ మధ్య ఆయన కంపెనీలు బాగా నష్టపోతున్నాయి. వాడి దగ్గరకు వెళ్ళి ఆ ఫోటోలు వెనక్కి పట్రా. ఏం చేస్తావో నాకు తెలియదు. ఆ ఫోటోలను నువ్వే తెచ్చుకోవాలి. అవి వాడి చేతిలో వుంటే నీ మొహం ఎవ్వరూ చూడరు" అంది ప్రమీల.

"అలాగే నమ్మా. నేను వెళ్ళి అతడితో మాట్లాడి చూస్తాను" అంది మాలతి.

ప్రమీల భర్త గదికి నడిచింది. అతని పక్కనే సోఫాలో కూర్చుంది. మాధవరావు ఆమె నడుం చుట్టూ చెయ్యిని పోనిచ్చాడు.

"ఏం చేద్దాం?" అన్నాడతను.

"మీరు బెంగపెట్టుకోకండి. ఆమె అతడిని కలుసుకుని మాట్లాడి ఆ ఫోటోలన్నీ తెస్తుంది."

"వా డివ్వడు."

"మీ కూతురూ, వాడూ కలిసి యీ విధంగా మిమ్మల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేసి డబ్బు గుంజాలని చూస్తున్నారు" అందామె.

"అది నువ్వెలా కని పెట్టావు?" అడిగాడతను.

"మాలతి చదువుకున్న పిల్ల, స్టుపిడ్ కాదు. ఎవ్వరూ అలా ఫోటోలు తీయించుకోడానికి అంగీకరించరు. తను చేసిన చెడ్డ పనికి శాశ్వతంగా రుజువు లుండేటట్లు ఫోటోలు తీయించుకుంది. ఆమె అమాయకురాలు కాదు. తెలివైనది. ఇద్దరూ కలిసి మిమ్మల్ని మోసం చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు" అంది ప్రమీల.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. మాధవరావు రిసీవర్ని యెత్తి, "హలో!" అన్నాడు.

"మీకు ఫోటోలు యిచ్చి వెళ్ళాను. ఏం చెయ్యడానికి నిశ్చయించుకున్నారు?" అడిగిందో కంఠం అటువైపు నుంచి.

"నాకు మూడు రోజులు వ్యవధి కావాలి. వెంటనే చెప్పలేను" అన్నాడతను.

"మూడు రోజులు దాటాక ఫోన్ చేస్తాను," అని అతను రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

మాధవరావు తన భార్య పక్కకు వెళ్ళి కూర్చున్నాడు.

"ఎవరు?" అడిగిందామె.

"వాడే" అన్నాడతను.

అంతా ఆమెకు వివరంగా చెప్పాడు.

"నా అనుమానం నిజమనిపిస్తోంది. మీకు నెలరోజులు టైమ్ కావలసినా వాడు యిస్తాడు. ఆ మధ్య ఢిల్లీలో ఒక సంఘటన జరిగింది. అది గుర్తుందా?"

"ఏమిటది?"

"భార్యకు చాలా ఆస్తుంది. భర్తకు డబ్బు కావాలి. కాని భర్త అడిగితే ఆమె యివ్వదు. ఆ పరిస్థితుల్లో ఎవరో వాళ్ళ కొడుకును ఎత్తుకుపోయారు, మూడేళ్ళ కుర్రాడిని. చివరకి యేం తేలిందో తెలుసా? భర్తే కొడుకును ఎత్తుకు పోయి ఎక్కడో దాచాడు. మరొకడి సహాయంతో బ్లాక్ మెయిల్ చేసి డబ్బు సంపాదించడానికి ప్రయత్నించాడని డిటెక్టివ్‌లు కనుక్కున్నారు" అంది ప్రమీల.

"గుడ్ గాడ్!" అన్నాడతను.

"ఈ రోజుల్లో పిల్లల నుంచి పెద్దలదాకా కోరికలు పెరిగిపోయాయి. అందరికీ డబ్బు కావాలి. డబ్బు కోసం అడ్డదారులు తొక్కవలసి వస్తుంది" అంది ప్రమీల.

మాధవరావు తన భార్య వంక ఆప్యాయంగా చూశాడు.

"వాడిచ్చిన ఫోటో చూసి, ఏం చెయ్యాలో తోచక, సాలిగూడులో యిరుక్కున్న పురుగులా నేను గిజ గిజ కొట్టుకున్నాను. నువ్వే నన్ను రక్షించావు," అన్నాడతను.

7

కాలేజికి వెళ్తూ మాలతి ఒక షాపు ముందు ఆగింది. మెల్లిగా లోపలకు నడిచింది.

పుస్తకంలో వున్న ఒక కార్డు తీసి ఆ నంబరుకు ఫోన్

చేసింది.

"హలో, బులెట్ హియర్!" అన్నాడతను.

"సార్, నేను మాలతిని. మీ సహాయం నాకు కావాలి" అందామె.

"నువ్వు ఎక్కడున్నావు?"

ఆమె చెప్పింది.

"నువ్వు అక్కడే వుండు. నేను పది నిమిషాల్లోపల వస్తాను. మాట్లాడుదాం" అన్నాడు బులెట్.

"తొందరగా రండి ..." అని ఆమె రిసీవర్ పెట్టేసింది.

రోడ్డు వారగా నిలబడి వుందామె. రోడ్డుమ్మట కార్లు, లారీలు, ఆటోలు దూసుకుపోతున్నాయి. విచార వదనంతో ఆమె వాటివైపు చూస్తోంది.

తటాలున ఆమె పక్కనే అంబాసిడర్ కారు ఆగింది. ముందు తలుపు తెరిచాడతను.

"మిస్ మాలతీ, కూర్చో!" అన్నాడతను.

ఆమె కారులో కూర్చుని తలుపు మూసింది.

"నీ ఫ్రెండు మూలంగా నువ్వు కష్టాలపాలవుతావని నాకు తెలుసు. అందుకే నా కార్డు నీకిచ్చాను" అన్నాడతను.

మెల్లిగా కారు వెళ్తోంది.

"ఏమైందో చెప్పు!"

"నా ఫోటోలు తీశాడని మీకు చెప్పాను, గుర్తుందా?"

"నగ్నంగా వుండగా తీశాడన్నావు."

"ఆ ఫోటోలో అతడూ, నేనూ వున్నాం. ఆ ఫోటో నాన్నకు చూపించి లక్ష రూపాయలు ఇమ్మని అతడు

బెదిరిస్తున్నాడు."

"నీ తండ్రి యిస్తానన్నాడా?"

"నా తల్లి బతికుంటే యిచ్చేవాడేమో! అమ్మ పోయాక నాన్న మళ్లా పెళ్లాడాడు. నా సవతితల్లి ప్రమీలకు నేనంటే అంతగా యిష్టంలేదు. ఆమె యివ్వనివ్వదు."

"అయితే యిప్పుడు ఏం చెయ్యాలి?"

"నా సవతి తల్లి నాతో మాట్లాడింది. వెళ్ళి ఆ ఫోటోలను తెమ్మంది. కాని అతడు యిస్తాడనే నమ్మకం నాకు లేదు. మీరు నాతో కనస్తే అతడిని బెదిరించి మనం ఆ ఫోటోలు తీసుకోవచ్చు" అందామె.

"ఇప్పుడు కాలేజికి వెళ్లాలా?"

"వెళ్ళను. నాకు మెంటల్ పీస్ లేదు. ఏదీ చెయ్యబుద్ధి కావడం లేదు."

అతడు కారున్ను వెనక్కు తిప్పి పోనిచ్చాడు.

"మా యింటికి వెళ్దాం. అతడితో నువ్వు చేసినదంతా వివరంగా నాకు చెప్పాలి. ఆ తర్వాత నీకేవిధంగా సహాయపడగలనో నేను చూస్తాను" అన్నాడతను.

ఆమె అతడి చెయ్యి పట్టుకుంది.

"ప్లీస్ హెల్ప్ మి!" అందామె కన్నీళ్ళతో.

ఒక కాంపౌండులో కారు ఆగింది. ఇద్దరూ కిందకు దిగారు. ఎర్ కండిషండ్ ఆఫీసు గదిలోకి అతడు నడిచాడు. వెనకనే వెళ్ళిందామె.

రొటేటింగ్ కుర్చీలో కూర్చున్నాడతను. ఎదురుగా వున్న సోఫాలో ఆమెను కూర్చోమన్నాడు. ఆమెవైపు నవ్వుతూ అతడు చూశాడు.

"అతడితో నీకెలా పరిచయమైంది? అంతా వివరంగా

చెప్పు!" అన్నాడు బులెట్.

"అతడు పద్మినీ కారులో మా కాలేజికి వచ్చేవాడు. మోహినితో అతడు తిరిగేవాడు. మోహినితో వుండగా అతడు నన్ను చూశాడు. ఒకరోజు మోహిని కాలేజికి రాలేదు. అతడామెను గురించి నన్ను అడిగాడు. ఆమె రాలేదని చెప్పాను. తన కారులో నన్ను యింటి దగ్గర దింపుతానన్నాడు. సరే అని అతడి కారులో యెక్కాను. అతడు కారును పోనిచ్చాడు" అందామె.

ఆమె చెప్పింది వింటూ బులెట్ సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"ప్రొసీడ్" అన్నాడు బులెట్.

"అతడు అందంగా వుంటాడు. చక్కగా మాట్లాడగలడు. ఏదేనా హోటల్‌కి వెళ్దామన్నాడు. ఇద్దరం అట్లాంటిక్ హోటల్‌కి వెళ్లాం. బేరర్ రాగానే అతడు ఆర్డరిచ్చాడు. ఇద్దరం తింటూ మాట్లాడసాగాము. మేం లేచేసరికి చీకటి పడింది. అతడు బిల్లు చెల్లించాడు. నా గురించి అడిగాడు. అంతా చెప్పాను. నా తండ్రి రెండో పెళ్ళి చేసుకున్నాడని నేను చెప్పలేదు."

"తర్వాత ఏమైంది?"

"మోహిని తనకు నచ్చలేదని చెప్పాడతను. ఇటుపైన ఆమెను చూడనన్నాడు. నన్ను ప్రేమిస్తున్నానన్నాడు. నన్ను పెళ్ళాడతానన్నాడు. అతడి మాటలు విని నేను పొంగిపోయాను. సవతి తల్లికి దూరంగా పోవాలని నా ఆశ. అతడు నన్ను పెళ్లాడితే నేను మరో చోటుకు పోవచ్చు. సవతి తల్లితో వుండనక్కరలేదు. అలా భావిస్తూ సంతోషించాను. అటుపైన యిద్దరం కల్సుకునేవాళ్ళం. అతడి కారులో అనేక చోట్లకు వెళ్ళేవాళ్ళం.

అతడు పెద్దమనిషిలా ప్రవర్తించేవాడు."

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. బులెట్ యెవరితోనో మాట్లాడి రిసీవర్ని పెట్టేశాడు. ఆమెవైపు తిరిగి "చెప్పు!" అన్నాడు.

"ఒకనాటి రాత్రి అతను నన్ను తన యింటికి తీసుకు వెళ్ళాడు. ఇంట్లో యెవ్వరూ లేరు. పడగ్గదిలోకి నన్ను తీసుకెళ్ళాడు. నా నగ్న సౌందర్యాన్ని చూడాలన్నాడు. నేను సిగ్గుపడ్డాను. పెళ్ళి అయ్యాక అవన్నీ చూడొచ్చు అన్నాను. ప్రేమించిన క్షణంలోనే దైవ సాక్షిగా మా పెళ్ళి అయిపోయిందని అన్నాడతను. తనని నమ్మమన్నాడు. ఆ పరిస్థితుల్లో ఏమీ చెయ్యలేక అతడికి పూర్తిగా లొంగిపోయాను. అతడు ఫోటోలు కూడా తీశాడు. రాత్రి పది దాటాక అతడు నన్ను మా యింటి సమీపంలో దింపేశాడు. అటుపైన అతడు కాలేజికి రావడం మానేశాడు."

"బాస్టర్డ్!" అర్చాడు బులెట్.

"అతడి యిల్లు నాకు గుర్తుంది. ఒకరోజు అతడి యింటికి వెళ్ళాను. అతడు నాతో ముభావంగా మాట్లాడాడు. మధురలో వున్న తల్లిదండ్రులు మరో అమ్మాయితో తన పెళ్ళి నిశ్చయం చేశారన్నాడు. తనని మర్చిపొమ్మని నన్ను మా యింటి దగ్గర దింపేశాడు. అటుపైన ఆ ఫోటోతో వచ్చి నాన్నను బెదిరించి అతడు లక్ష రూపాయిలు యిమ్మన్నాడు."

"డర్టీ రోగ్!" అన్నాడు బులెట్.

"ఇప్పుడు నేను ఏం చెయ్యాలి?"

"మాలతీ, నువ్వు భయపడకు. నీ సవితి తల్లి అడిగితే ఫోటోలు తెస్తానని చెప్తూ వుండు. నువ్వు అతడి యింటికి వెళ్ళొద్దు. అతడు యిలా చాలామంది యువతులను మోస

గించి బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు. కొందరు అతడికి డబ్బు చెల్లించారు. అతడిని గురించి నేను దర్యాప్తు చేస్తున్నాను. నువ్వు చెప్పినదంతా నా పరిశోధనకు చాలా ఉపయోగపడుతుంది. త్వరలో నీ ఫోటోలు తెచ్చి నేను నీకిస్తాను. నీకు యే ప్రమాదం రాకుండా నేను చూస్తాను" అని అతడు హామీ యిచ్చాడు.

"మోహిన్నికూడా అతడు ఇలాగే మోసగించాడా?" అడిగిందామె.

"అది నాకు తెలియదు. కనుక్కోవాలి" అన్నాడతను.

రామోజీరావు తననుంచి యెంతో దాచాలని చూశాడు కాని అంతా తనకు తెలిసిపోయింది!

"అతడిని గురించి మోహిని నీతో ఏం చెప్పింది?"

"ఆమె పెళ్ళి నిశ్చయమైందిగా! ఆమె కాలేజికి రావడంలేదు" అంది మాలతి.

"రేపు మోహిని పెళ్ళి! ఆమె పెళ్ళికి వెళ్తావా?" ప్రశ్నించాడతను.

"ఇదేదో తేలిందాకా నేనెక్కడికీ వెళ్ళదల్చుకోలేదు. ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్లుంది నా బ్రతుకు" అందామె.

"మాలతీ, పోదాం పద" అన్నాడు బులెట్.

ఆమె కారులో కూర్చుంది. అతడు కారును పోనిచ్చాడు.

"అతడి పేరేమిటి?"

"మోహిని రాజా అని అతడిని పిల్చేది. నాతో తన పేరు మురళీ అని చెప్పాడతను."

"అతడు పేర్లు మారుస్తూ వుండాలి" అన్నాడు

బులెట్.

"ఇక్కడ కారు ఆపండి. నా ఫ్రెండ్ యింటికి వెళ్ళి అక్కడనుంచి నా యింటికి పోతాను."

"ఆ ఫ్రెండుకి కూడా అతడు తెలుసా?"

"అడిగిచూడాలి" అందామె.

"ఆమె కతడు తెలిస్తే నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పు" అని కారును ఆపాడతను.

ఆమె కిందకు దిగింది. అతడివైపు కృతజ్ఞతతో చూసింది.

"మీతో మాట్లాడాక నాకు కొంత ధైర్యం వచ్చింది" అని కదిలిందామె.

బులెట్ తన అంబాసిడర్ కారును వేగంగా ముందుకు పోనిచ్చాడు.

8

పద్మినీ కార్లోంచి దిగిన యువతి రోడ్డమ్మట నడుస్తోంది. సన్నగా, పొడుగ్గా వుందామె.

అంబాసిడర్ కారు ఆమె పక్కనే ఆగింది.

"మిస్ ఎక్కు!" అన్నాడు బులెట్.

ఆమె భయంగా అతడివైపు చూసింది.

"ఆ కార్లోంచి యిప్పుడే దిగావు. అతడితో తిరుగుతున్నావని నేను నీ తండ్రితో చెప్తే ఏమవుతుందో ఆలోచించు!" అన్నాడు బులెట్.

ఆమె సీటుమీద కూర్చుని, తలుపు మూసింది.

"ప్లీస్, నాన్నతో చెప్పొద్దు. నాన్న నా తోలు వలిచేస్తాడు" అందామె.

"ఏం చదువుతున్నావు?"

"బి. ఎ. ఫస్టు యియ్యర్."

"నువ్వు దిగిన కారు ఎవరిది?"

"ప్రీతమ్‌ది."

"నీతో తన పేరు ప్రీతమ్ అని అతడు చెప్పాడన్న మాట!" అన్నాడు బులెట్.

"అతడికింకా పేర్లు వున్నాయా?"

బులెట్ వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు.

"తను కల్సుకున్న ప్రతి యువతికీ ఏదో పేరు చెప్తూ వుంటాడతను. ఒక అమ్మాయికి అతడు రాజా, మరో అమ్మాయికి మురళీ. నీకు అతడు ప్రీతమ్."

"మీకు అతను తెలుసా? అతడి అసలు పేరు యేమిటి?"

"అది యెవ్వరికీ తెలియదు. కాని ఒక్క విషయం చెప్పగలను. నీలాగే అతడితో తిరిగిన ఒక యువతి ఏడుస్తూ నా దగ్గరకొచ్చింది. ఆమె నతడు మోసగించాడు. ఆమె తండ్రిని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు!"

ఆమె తృళ్ళిపడింది.

"ఇదంతా మీకెలా తెలుసు?"

"అతడిని వెంటాడుతున్నాను. అతడి గురించి దర్యాప్తు చేస్తున్నాను."

అంతా ఆమెకు అగమ్యగోచరంగా కనిపిస్తోంది. అతడితో ఆమెకు పరిచయమై రెండు రోజులుకూడా దాటలేదు. ఆమెను హోటళ్ళకు తీసుకువెళ్ళాడు. ఇద్దరూ బీచ్‌కి వెళ్ళారు. అతడామెమీద చెయ్యికూడా వెయ్యలేదు! అంత మర్యాదగా ప్రవర్తించిన వ్యక్తి బ్లాక్ మెయిలరా?

"నీ పేరు?"

"గాథ."

"నీ తండ్రి పేరు?"

"నాన్న పేరు గోపిరెడ్డి. ఆయన సినిమా నిర్మాత" అందామె.

"పేరు విన్నాను. ఎన్నో హిట్ పిక్చర్లను ఆయన నిర్మించారు" అన్నాడతను.

బీచ్ రోడ్డు వారగా అతడు కారును ఆపాడు. పక్కకు తిరిగి ఆమె వంక చూశాడు.

"రాధా, నీ మంచి కోరి నిన్ను నేను కారులో ఎక్కమన్నాను. అతడిలో తిరగకు. నిన్ను మోసం చేస్తాడతను."

"మా యింటికొచ్చి నాన్నతో మా పెళ్ళి గురించి మాట్లాడానన్నాడు."

"అలాగే అని నిన్ను నమ్మిస్తాడు. కాని పెళ్ళి విషయంమీద నీ యింటికి రాడు. బ్లాక్ మెయిల్ చేయడానికి నీ తండ్రి దగ్గర కొస్తాడు."

"మీరు చిత్రించినట్లు అతడు నిజంగా దుర్మార్గుడైతే నేనతడిని పోలీసులకు పట్టిస్తాను."

"అలా అన్నందుకు నిన్ను మెచ్చుకుంటున్నాను. ఏం జరుగుతుందో నేను చెప్తాను విను. ప్రేమ నటిస్తూ అతడు నిన్ను తన యింటికి తీసుకు వెళ్తాడు. నీ దుస్తులను తీసేసి నగ్నంగా అతడిపక్క నుండగా నీ ఫోటోలు తీస్తాడు. ఆ ఫోటోలు తీసుకొని, నీ తండ్రికి చూపించి అతడిని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తాడు."

"ఫోటోలు నేను తీయనివ్వను. నగ్నంగా నేనుండను."

"అయితే మనిద్దరం ఒక ఒప్పందం చేసుకుందాం. నువ్వు ధైర్యంగల యువతిలా వున్నావు. మీ యిద్దర్నీ

నేను వెంటాడుతూ వుంటాను. అతడితో తిరిగి ఏం జరుగు తుందో చూడు. నీకేదైనా ప్రమాదం రాబోతే నేను నిన్ను రక్షిస్తాను" అన్నాడతను.

బులెట్ తన కార్డును ఆమెకిచ్చాడు.

"ఈ కార్డును జాగ్రత్తగా వుంచుకో! ఈ కార్డు అతడి కంట బడకూడదు" అన్నాడతను.

"అలాగే" అందామె.

9

మోహిని పెళ్ళి వైభవంగా జరిగిపోయింది. భర్త మోహన్‌తో హనీమూన్‌కి కాశ్మీర్ వెళ్ళిపోయింది.

రామోజీరావు ఎదురుగా కూర్చున్నాడు బులెట్.

అంతా బులెట్ వివరంగా చెప్పాడు.

"ఎంతమంది యువతులనో అతడు మోసం చేశాడు, యింకా చేస్తున్నాడు" అన్నాడు బులెట్.

"అటువంటివాడు స్వేచ్ఛగా పట్నంలో తిరుగుతూ వుండడం ప్రమాదకరం. అతడిని జైలుకు పంపాలి!" అన్నాడతను.

"త్వరలో అతడు జైలుకెళ్తాడు" అని బులెట్ లేచాడు.

రామోజీరావుతో కరచాలనం చేసి అతడు బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

చీకటిపడింది. రోడ్డు దీపాలు వెల్గుతున్నాయి. ఆ ఇంటికి కొంచెం దూరంలో అంబాసిడర్ కారుని ఆపుకుని బులెట్ కూర్చున్నాడు. అప్పుడప్పుడు ఆ యింటివైపు నడిచి లోపలకు చూస్తున్నాడు.

అతడితో రాధ లోపలకు వెళ్ళడం అతడు గమ

నించాడు. ఆమెకు యే ప్రమాదమూ రాకుండా తను చూడాలి!

*   ♦   *

విశాలమైన పడగ్గదిలో రెండు ఫ్లోరసెంట్ ట్యూబులు ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతున్నాయి.

రాధ పక్కనే అతడు పరుపుమీద కూర్చున్నాడు. ఆమె వంక ప్రేమతో చూశాడు. దగ్గరకు లాక్కుని ఆమెను కౌగలించుకున్నాడు. ఎర్రటి ఆమె పెదిమలమీద బలంగా ముద్దెట్టుకున్నాడు.

ఆమె వెనక్కి జరిగింది.

"ప్రీతమ్, యిదంతా నాకిష్టంలేదు. నువ్వు తొందర పడుతున్నావు" అందామె.

"ఏమైంది రాధా?" అడిగాడతను.

"నాన్నతో మన పెళ్ళి విషయం గురించి నువ్వు మాట్లాడు!"

"మన పెళ్ళి గురించి కోయంబత్తూరులో వున్న నా తలిదండ్రులకు రాశాను. వాళ్ళ జవాబు రాగానే మీ నాన్నగారితో మాట్లాడ్తాను" అన్నాడతను.

"మంచిది" అందామె.

ఆమెవైపు సూటిగా చూశాడతను.

"ప్రేమించుకున్న క్షణంలోనే మన పెళ్ళి దైవ సాక్షిగా అయిపోయింది. జీవితంలో ముఖ్యమైనది ప్రేమ, పెళ్ళికాదు!"

"అయినా సంఘం కోసం మనం పెళ్ళి చేసుకోవాలి" అంది రాధ.

నవ్వుతూ అతడామె చీరను లాగబోయాడు. ఆమె దూరంగా జరిగింది.

"అలాచేస్తే నేను ఇంటికి వెళ్ళిపోతాను" అందామె.

అమాంతంగా అతడికి కోపం వచ్చింది. ఆమెవైపు కోపంగా చూశాడు.

"యూ డర్టీ బిచ్, ఏదో మహా పతివ్రతలా నటిస్తున్నావు! నా భార్య కాబోయే యువతి స్పోర్టివ్‌గా వుండాలి" అన్నాడతను.

"వుంటుంది పెళ్ళయినాక!" అందామె.

"వుంటుందని గ్యారంటీ యేమిటి? పెళ్ళయినా నీలా మూతి ముడుచుకొని కూర్చుంటే అప్పుడు ఏం చేయగలను?"

రాధ అతడివైపు సూటిగా చూసింది.

"ప్రీతమ్, నీకేం కావాలి?" అడిగిందామె.

"ఇన్ని రోజులూ మనం దూర దూరంగా వుంటూ వచ్చాం. ఇవాళ నీవు దగ్గరవాలని నాకు కోరికగా వుంది. నీ నగ్న సౌందర్యాన్ని తనివితీరా చూడాలని వుంది" అన్నాడతను.

"అదంతా పెళ్ళయ్యాక చూద్దువుగాని!" అందామె.

"అలా కండిషన్ పెడ్తే మన పెళ్ళి జరగదు!" అన్నాడతను.

"నీ కోర్కె తీర్చుకునే అవకాశం నీకు వుండదు" అందామె క్లుప్తంగా.

"ఈ యింట్లో అడుగు బెట్టిన యువతి నా కోర్కె తీర్చకుండా బయటకు వెళ్ళదు!"

"నన్ను ఆపగల్గితే ఆపు, చూస్తాను" అని ఆమె గుమ్మంవైపు నడిచింది. తలుపు గడియ తీసింది.

తటాలున ఆమెవైపు దూకాడతను ఆమెను బలంగా పట్టుకుని, యీడ్చుకు వెళ్ళి పరుపుమీద పడేశాడు.

ఆమె జాకెట్‌ను చింపేశాడు.

"యూ బ్రూట్!" అర్చిందామె.

ఆమెవంక ఆగ్రహంతో చూశాడతను. ఆమె పమిటను పక్కకు లాగాడు. జాకెట్ పైన బంగారం గొలుసులో అమర్చిన ఒక విజిల్‌ని నోట్లో పెట్టుకొని ఆమె గట్టిగా వూదింది.

విజిల్ శబ్దం గదిలో ధ్వనించింది.

"నువ్వు ఏం చేసినా నిన్ను కాపాడ్డానికి యిక్కడకు యెవ్వరూ రారు" అన్నాడతను.

ఆమె చీరను బలంగా లాగాడతను. ఆమె అతడిని కాలితో తన్నింది. అతడివైపు యాష్ట్రేని విసిరింది.

మరోసారి విజిల్ని వూదింది!

ఆమె మెదడులో ఆలోచనలు వేగంగా తిరుగుతున్నాయి. మిస్టర్ బులెట్ చెప్పినదంతా నిజమే! ప్రీతమ్ ఒక దుర్మార్గుడు!

తలుపును తోసుకొని బులెట్ గదిలోకి జొరబడ్డాడు.

పావడాలో వున్న రాధవైపు చూశాడతను.

అమాంతంగా ప్రీతమ్‌వైపు దూకాడు. ప్రీతమ్ చంప పగిలింది. అతడిని కాలితో తన్నాడు బులెట్.

ప్రీతమ్ కింద పడ్డాడు. అతడి ముక్కువెమ్మట రక్తం కారింది.

"రా! కమాన్!" అన్నాడు బులెట్.

ప్రీతమ్ నేలమీదనుంచి లేవలేదు.

బులెట్ టెలిఫోన్ దగ్గరకు నడిచాడు. రిసీవరెత్తి ఒక నంబరు తిప్పాడు.

"హలో, ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్" అందో కంఠం అటువైపునుంచి.

"ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్, బులెట్ హియామ్!"

"చెప్పండి!"

"వెంటనే నంబర్ 13, అహమ్మద్ స్ట్రీట్‌కి రండి. తేనాంపేటలో వుంది."

"వస్తున్నాను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

రిసీవర్ పెట్టేసి బాండ్ అతడి ముందుకు వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

"నువ్వు తీసిన ఫోటోలు యెక్కడున్నాయి?" అడిగాడు.

అతడు జవాబు చెప్పలేదు. మెడ పట్టుకొని బులెట్ అతడిని లేవదీశాడు. మళ్ళా చంప పగలగొట్టాడు.

"అక్కడున్నాయి" అన్నాడతను.

"పద, చూపించు" అన్నాడు బులెట్.

ప్రింట్లను, నెగటివ్‌లను బులెట్ జాగ్రత్తగా పరీక్షించాడు.

మోహిని ఫోటోలు యెక్కడా లేవు. మాలతి ఫోటోలను, నెగటివ్‌లను అతడు తన కోటు జేబులో దాచుకున్నాడు.

"రాజా ఎలియాస్, మురళీ, ఎలియాస్, ప్రీతమ్! నీకింకా ఎన్ని పేర్లు వున్నాయి?"

"చాలా వున్నాయి."

"నీ అసలు పేరేమిటి?"

"విన్‌సెంట్ రావు."

"రామోజీరావు నీకిచ్చిన డబ్బు పాకెట్ యెక్కడుంది?"

అతడు గాడ్‌రెజ్ బీరువాను తెరిచాడు. క్రాఫ్ట్ పేపరుతో కట్టిన పాకెట్‌ను అతడు బులెట్‌కి ఇచ్చాడు.

ఆ పాకెట్ ను బులెట్ తన పాంట్ లోపల జేబులో దాచుకున్నాడు.

గాడ్ రెజ్ బీరువాలో యెన్నో నోట్లకట్టలు వున్నాయి.

బయట జీప్ ఆగిన చప్పుడయింది. కాసేపట్లో ఇన్స్పెక్టర్ బాంజ్ నలుగురు కాన్స్టేబుల్సుతో పడ గదిలోకొచ్చాడు.

బులెట్ అతడితో కరచాలనం చేశాడు.

"ఇన్స్పెక్టర్, ఆమె పేరు రాధ. ప్రముఖ చిత్ర నిర్మాత గోపిరెడ్డిగారి కూతురు. అతడామెను ఒంటరిగా యిక్కడకు తీసుకొచ్చి రేప్ చేయబోతే నేనామెను కాపాడాను" అన్నాడు బులెట్.

"ఈ సమయంలో మీరిక్కడ యెలా వున్నారు?" అడిగాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"ఇతడిని గురించి ఎన్నో కంప్లెయింట్స్ నాకొచ్చాయి. అతడిని షాడో చేస్తూ యిక్కడికొచ్చాను" అన్నాడు బులెట్.

విన్సెంట్ రావు గురించి వివరంగా బులెట్ ఇన్స్పెక్టర్ కి చెప్పాడు.

"ఫోటోలు, నెగటివ్ లు ఆ బీరువాలో వున్నాయి. ఆ గాడ్ రెజ్ బీరువాలో యెన్నో నోట్ల కట్టలున్నాయి. నేను వెళ్లాలి. రాధ తన గురించి మీకు చెప్తుంది" అన్నాడు బులెట్.

"ప్లేటులో పెట్టి బ్లాక్ మెయిలర్ ని నాకు యిచ్చినందుకు మీకు చాలా థాంక్స్, మిష్టర్ బులెట్" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ బాంజ్.

"రాధా, మళ్లా నిన్ను కల్సుకుంటాను" అని బులెట్

బయటకు నడిచాడు.

* * *

అంబాసిడర్ కారును బులెట్ మాలతి గేటుముందు ఆపాడు. కారును చూసి ఆమె గేటు బయటకు పరుగెత్తుకొచ్చింది.

ఒక కవర్ను అతడామె కిచ్చాడు.

"ఫోటోలూ, నెగెటివ్స్ అన్నీ యీ కవరులో వున్నాయి. నిన్ను మోసగించిన మురళీ పోలీసు లాకప్‌లో వున్నాడు" అన్నాడు బులెట్.

"మీకు నా ధన్యవాదాలు" అని ఆమె అతడి బుగ్గమీద ముద్దెట్టుకుంది.

అతడు తన అంబాసిడర్ కారును తిన్నగా యింటికి పోనిచ్చాడు.

ఆఫీసు గదిలోకి వెళ్ళి రామోజీరావుకి ఫోన్ చేశాడు.

"హలో, రామోజీ!"

"బులెట్ రిపోర్టింగ్! ఆ దుర్మార్గుడి పేరు విన్సెంట్ రావు. అతడిని పోలీసులకు అప్పగించాను. మీరు అతడికిచ్చిన డ్రాఫ్టు పేపరు పాకెట్ నా దగ్గర వుంది."

"అది నువ్వు వుంచుకో, మిస్టర్ బులెట్!"

"అక్కడ మీకు సంబంధించిన ఫోటోలు యేమీ లేవు."

"గుడ్ వర్క్. అదే నాకు కావలసింది."

"వుంటాను, సార్" అని బులెట్ రిసీవర్ని పెట్టేశాడు.

—: అయిపోయింది :—